

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies nonus et decimus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1925

I. Passio SS. Narsetis Et Ioseph Et Martyrum Garamaeorum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72556)

A De sanctorum vita et exitu haec narrantur: Οἱ αἱ ἄγιοι διὰ τῆς εἰς Χριστὸν ὁμολογίας κρατηθέντες παρὰ τοῦ βασιλέως Περσῶν καὶ πολλὰ τιμωρηθέντες καὶ μὴ ἀνησάμενοι τὸν Χριστὸν ἀλλ' ἐλέγξαντες τὴν τῶν Περσῶν πλάνην καὶ ματαιότητα, προστάξει τοῦ τυράννου ἐλιθοβολήθησαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν σὺν τῷ ἁγίῳ Ὁνάμ τῷ ἀσκητῇ. In codice Sirmondiano, quattuor tantum nominantur, Iohannes, Sapor (Saborius), Isaac et Papias, πρεσβύτεροι χορηματίζοντες πόλειος Βηθσαλωγόν (1). Ceterum eorum historia, si haec historia dicenda est, eadem est quam paucioribus verbis conclusam modo recitavimus. Hanc si notaveris insertam esse inter elogia S. Narsētis et S. Boethazat eunuchi, et cum eadem coniunctam fuisse mentionem S. Vahanum pueri (2), luce clarius iam cernitur synaxarium SS. Iohannis, Saporis et sociorum saturam esse ex catalogo martyrum Garamaeorum et ex Passione SS. Saporis et Isaac imperitissime commixtam.

Passionis ipse compositor eam astruxit, in hac etiam ut in ceteris nullis nugatorem se prodidit. S. Sapor et S. Isaac, qui ambo sedis eiusdem episcopi fuerunt, eodem tempore non potuerunt martyrio coronari, sicut iam superius notatum fuit; et si quid indicia maxime probabilia suadent, neuter illorum passus est ante cruentam persecutionem quae mense aprilis anni 341 erupit, et fortassis ne ante annum quidem 343, quo S. Narses, episcopus Sahrqarth, primus in Garamaea videtur martyr occubuisse. Umbras igitur captaverunt viri docti, qui, neglectis probatioribus documentis in quibus SS. Saporis et Isaac memoria servata est, eorum fabulosa Passione usi sunt ut Saporianae persecutionis exordia statuerent, aut generali edicto minores aliquot caedes praecessisse conicerent (5).

AUCTORE P. P.

Sanctorum ecclesia Edessena.

Editionis ratio.

Eius auctoritas nulla.

45. Hagiographus Edessenus certamen SS. Saporis et Isaac refert ad annum Saporis trigesimum, qui fuit a Christo nato 338-339, et toto biennio cruentae persecutionis initium antecessit. Aut igitur pro anno trigesimo Saporis legendus est annus trigesimus persecutionis Saporis (3), aut in numero annorum, quod alias toties accidit, erraverunt librarii, aut peius etiam quid hic suspicandum est. Nempe codex Vaticanus syrus 161 idem est qui martyrum orientalium laudationes historicas a Marutha Tagriti episcopo perscriptas fuisse mentitur (4). Quis igitur se moveri sinat, cum in eodem volumine notam temporis reperiat quae haud minus aperte falsa sit? Quod si reapse

46. In rubricato lemmate quod Passioni praescriptum est SS. Sapor, Isaac et socii quiescere dicuntur Edessae, intra muros, in martyrio novo. Utrum hoc nomine significata sit aliqua ex ecclesiis Edessae, quae «Nova» dicebatur inde a tempore quo reapse nova fuit, an proprium sacellum sanctorum martyrum nomini dedicatum, conicere otiosum est. Edessae iam saeculo VI tot exstabant ecclesiae, martyria, sacella, sacraria (6), ut vix discerni nunc possit ad quas aedes referantur mentiones rarae illae quidem et obscurae, quae posteriori aetate in libris passim reperiuntur.

47. In edenda Passione, viam tenuimus quae superius, num. 2-4, indicata fuit. Varias lectiones quas ex Bedjan recipere visum est littera B notatae sunt.

— (1) Ibid., p. 243.— (2) Cf. supra, num. 11, 24, 22, pp. 414-15, 418-419. — (3) Cf. supra, num. 29, p. 420. Hic tamen annus emortalis esse posset aut Saporis aut Isaac, non utriusque, ut modo dicitur. — (4) Vide supra, num. 1, p. 411. — (5) Cf. G. Van Hooff, in Comm. praev. ad Acta SS. Acindyni et soc., num. 16; Acta SS., Nov. t. I, p. 449-50. V. d. Ansharius Braun, in sobria illa et docta disquisitione quam superius laudavimus, num. 9, p. 414, negat Passiones martyrum Saporis edicto antiquiorum ulla haberi,

praeter Acta fabulosa sanctae Mahducht et sociorum (cf. supra, num. 28, p. 420) et Acta non minus insulsa SS. Ionae et Barachisii (BHO. 531, BHG. 942-943); Ausgewählte Akten persischer Märtyrer, p. VIII; cf. LABOURT, Le Christianisme dans l'empire perse, p. 78. Ad haec adiungenda erat Passio SS. Saporis et Isaac, cuius meminit Labourt, ibid., p. 74. — (6) Cf. A. BAUMSTARK, Vorjustinianische kirchliche Bauten in Edessa, in Oriens Christianus, t. IV (1904), p. 164-83.

C

F

I. PASSIO SS. NARSETIS ET IOSEPH ET MARTYRUM GARAMAEORUM.

E codice Vaticano syr. 160 (= V), collato apographo codicis Amidensis ad fidem editionis Pauli Bedjan (= B). Cf. Comm. praev. num. 2-4.

ⲁⲃⲟⲛⲁⲛⲟ ⲕⲉⲁⲃⲟⲛⲛⲁⲛⲉⲛ¹ ⲕⲉⲃⲟⲛⲁ ⲕⲉⲃⲟⲛⲛⲁⲛⲉⲛ
ⲃⲁⲛⲁ ⲕⲉⲃⲟⲛⲁⲛⲉⲛ² ⲃⲁⲛⲁⲛⲉⲛ ⲉⲛ ⲛⲁⲣⲉⲥⲉⲧⲉⲛ
ⲛⲁⲓⲁ

Passio Narsētis episcopi et Ioseph eius discipuli ex urbe Sahrqarth¹ in Garamaea.

Ⲛⲁⲣⲉⲥⲉⲧⲉⲛ ⲓⲟⲥⲉⲧⲉⲛ ⲛⲁⲣⲉⲥⲉⲧⲉⲛ ⲛⲁⲓⲁⲛⲉⲛ
ⲁⲃⲟⲛⲁⲛⲟ ⲛⲁⲓⲁⲛⲉⲛ¹ ⲁⲓⲁⲛⲉⲛⲉⲛⲉⲛ Ⲛⲁⲃⲟⲛⲛⲁⲛⲉⲛ

1. Anno quarto (1) persecutionis nostrae, cum ipse rex in regione adesset, comprehensus est

Narses et Ioseph

Lemma. —¹ ⲕⲉⲃⲟⲛⲁ B; cf. supra, Comm. praev. num. 3. —² ⲕⲉⲃⲟⲛⲁ V; ⲛⲁⲓⲁⲛⲉⲛ. Ⲛⲁⲓⲁⲛⲉⲛ B.
1. —¹ Ⲛⲁⲓⲁⲛⲉⲛ V. Lemma. —¹ Sahrqadath V.

(1) Vide Comm. praev. num. 9, supra, p. 414.
Novembris Tomus IV.

